

GESCHILLEN
COMMISSIES
BIJZONDER
ONDERWIJS

LANDELIJKE KLACHTENCOMMISSIE VOOR HET CHRISTELIJK ONDERWIJS

Schoolverbod klagers en verwijdering kinderen klagers. Klacht gegrond.

Voor zover de klacht ziet op de positie van klager binnen de MR zal de Commissie geen oordeel vellen, nu deze klacht(en) reeds voorgelegd zijn aan de Geschillencommissie WMS. De Commissie oordeelt wel over de aan klagers opgelegde schoolverboden en de verwijdering van de kinderen van klagers.

De Commissie is van oordeel dat de schoolverboden opgelegd zijn zonder dat door het bevoegd gezag voldoende zorgvuldig is onderzocht wat precies de onderliggende feiten waren. Er heeft bovendien onvoldoende hoor en wederhoor plaatsgevonden. De Commissie heeft in deze kwestie de regie van de bestuurder volledig gemist. Met betrekking tot de verwijderingsprocedure is de Commissie van oordeel dat het inzetten hiervan een uiterst middel is. Er is door het bevoegd gezag tot verwijdering van de kinderen besloten vanwege een vertrouwensbreuk met de ouders, waarbij de directe aanleiding is dat de kinderen door klagers thuisgehouden werden en hun schoolgang hierdoor werd belemmerd. De beslissing tot verwijdering is, naar het oordeel van de Commissie, onvoldoende zorgvuldig voorbereid en overhaast genomen. Het protocol schorsing en verwijdering is niet gevolgd. Klagers zijn niet gehoord door het bevoegd gezag voorafgaand aan het definitieve besluit.

Klachtnummers 2019/083 en 2019/084

Advies aan

Het bestuur van Stichting * te * (verder: het bevoegd gezag) inzake de klachten van de heer * en mevrouw * (verder: klagers) ouders van (naam zoon A) en (naam zoon B), leerlingen van basisschool * (verder: de school). De klachten richten zich tegen het opleggen van een schoolverbod tegen klagers, de vervolklacht betreft de verwijdering van beide kinderen van klagers.

I. Verloop van de klachtenprocedure

Op 14 april 2019 hebben klagers hun klachten met betrekking tot het opleggen van een schoolverbod ingediend bij de Landelijke Commissie voor het Christelijk Onderwijs (verder: de Commissie). De klachten zijn door de Commissie gevoegd behandeld. Op 1 juni 2019 hebben klagers hun klachten aangevuld.

Op 29 mei 2019 heeft mr. J. Keijser, advocaat bij Brussee Lindenboom, namens het bevoegd gezag en de school, schriftelijk gereageerd op de klachten.

Op 12 juni 2019 heeft de Commissie een hoorzitting gehouden te Utrecht. Klagers zijn in persoon verschenen. De heer * (verder: de directeur) is namens de school verschenen. Namens het bevoegd gezag is de gemachtigde van de bestuurder, mr. J. Keijser verschenen, alsmede de heer *.

Naar aanleiding van de hoorzitting hebben klagers op 18 juni 2019 aanvullende stukken ingediend.

De Commissie heeft hierop besloten een vervolgzitting te houden, waarbij tevens het besluit tot verwijdering van (naam leerling A) en (naam leerling B) d.d. 7 juni 2019 behandeld zal worden. De gemachtigde van het bevoegd gezag heeft op 12 september 2019 hierop gereageerd. Klagers hebben op 23 september 2019 nog aanvullende stukken gestuurd. De vervolghoorzitting heeft op 2 oktober 2019 plaats gevonden. Klagers waren hierbij in persoon aanwezig. Namens het bevoegd gezag was de heer * (verder: de bestuurder) aanwezig, vergezeld door de gemachtigde.

II. Standpunt van klagers

Met betrekking tot het schoolverbod:

Klagers hebben op 8 april 2019 een schoolverbod ontvangen van het bevoegd gezag, naar aanleiding van een ingediende klacht door een ouder van de school. Klager zou haar per e-mail geïntimideerd hebben en op het schoolplein zouden klagers intimiderend gedrag vertoond hebben richting bedoelde ouder.

Klager heeft ook een verbod opgelegd gekregen om e-mails te sturen vanuit de oudergeleding van de MR van de school, omdat hij persoonlijke opvattingen en vertrouwelijke persoonlijke fragmenten zou hebben verstuurd van een ander lid van de oudergeleding.

Klagers ontkennen dat zij een e-mail hebben gestuurd naar de betreffende ouder. Klager kent haar alleen van een bijeenkomst die was georganiseerd door de oudergeleding van de school, waarin zij zich een fel tegenstander van het beleid van het bevoegd gezag toonde en haar handtekening op de lijst heeft gezet als signaal naar bevoegd gezag en directie. Klagers hebben zich niet intimiderend opgesteld jegens haar. Het bevreemdt klagers dat ook klaagster een schoolverbod opgelegd heeft gekregen. Het aan haar toegeschreven intimiderende gedrag op het schoolplein zou hebben bestaan uit het 'toesissen' van de zin "jij bent walgelijk bezig".

Klager is van oordeel dat het bevoegd gezag het persoonlijk op hem gemunt heeft. Alle werkzaamheden en communicatie van de oudergeleding van de MR wordt aan klager toegeschreven. Voor klager voelt het alsof onderdeel uitmaken van de oudergeleding van de MR een misdrijf is. Het bevoegd gezag stelt zich niet professioneel op, maar laat zich leiden door wraak en machtsmisbruik. Klager heeft duidelijk gemaakt dat hij het niet eens is met de gang van zaken op de school. Hij heeft de bestuurder erop gewezen dat hij bekend is met misstanden waarbij de bestuurder betrokken is. Klager heeft verder echter geen actie ondernomen naar aanleiding van deze meldingen. Wel lopen er diverse geschillen bij de Geschillencommissie WMS. Klager is van mening dat er persoonlijk wraak op hem wordt genomen, vanwege de motie van wantrouwen die door de oudergeleding op 3 april 2019 is ingediend tegen het bevoegd gezag.

Klagers stellen zich op het standpunt dat het Protocol Schorsing en Verwijdering niet op de juiste wijze is gevolgd. Als klagers het onderwijsproces verstoren, zou volgens het protocol de directeur met klagers om tafel moeten gaan zitten om de aantijgingen te bespreken. Wanneer de situatie zich herhaalt zou er nog een gesprek moeten plaatsvinden met de directeur, waarin klagers gewaarschuwd zouden worden.

Bij een derde keer zou er in een gesprek een schoolverbod opgelegd kunnen worden. Klagers zijn bovendien niet in de gelegenheid gesteld hun zienswijze op het besluit te geven.

In tegenstelling tot wat het bevoegd gezag stelt, hadden klagers geen afspraak staan op 5 april 2019. Klager is op 4 april 2019 door de IB-er benaderd, omdat zij een gesprek wilde inplannen op vrijdag 5 april. Door klagers is gevraagd wie hierbij aanwezig zou zijn, maar hierna hebben zij niets vernomen. Klaagster heeft op 4 april nogmaals de IB-er benaderd, met de vraag wie de externe vertrouwenspersoon is die erbij zou zijn. Klaagster zou hierop per e-mail een antwoord krijgen. Ook dit antwoord is nooit gekomen.

Sinds 7 mei 2019 is één van de zoons van klagers begonnen met het prikken van groeihormonen.

Hij moet deze rond lunchtijd toegediend krijgen. Omdat klagers een schoolverbod hebben, was dit niet mogelijk en hebben zij hun zoons thuis gehouden. Op 15 mei 2019 hebben klagers het bevoegd gezag per e-mailbericht en per aangetekend schrijven verzocht hiervoor een oplossing te bieden. Zij hebben hierop geen reactie ontvangen. Wel hebben klagers op 1 juni 2019 een brief ontvangen, waarin het voornemen aangekondigd is dat de zoons van klagers van school verwijderd worden.

Met betrekking tot het verwijderingsbesluit:

Op 7 juni 2019 hebben klagers het definitieve verwijderingsbesluit ontvangen. Zij hebben hiertegen op 16 juli 2019 bezwaar ingediend. Klagers stellen dat het besluit niet voldoet aan de wettelijke eisen. Klagers hebben de brief waarin gevraagd werd om hun zienswijze voor 31 mei 2019 kenbaar te maken pas op 1 juni 2019 ontvangen. Klagers hebben aangegeven een afspraak te willen maken om hun zienswijze kenbaar te maken. De school is hierna direct overgegaan tot het verwijderen van de kinderen. Klagers vinden het vreemd dat de school stelt dat zij opnieuw geen gebruik gemaakt hebben van de mogelijkheid hun zienswijze kenbaar te maken.

Op 12 september hebben klagers een gesprek gehad met de gemachtigde, de beleidsmedewerker en de directeur. Klagers hebben voorgesteld een gezamenlijke verklaring te verspreiden onder de ouders over de leugens die verspreid zijn. Hier is geen gehoor aan gegeven, waarna het gesprek is afgebroken.

Het bezwaar tegen de verwijdering, dat klagers hebben ingediend, is op 1 oktober 2019 door het bevoegd gezag ongegrond verklaard. Klagers zijn van mening dat de school kritische ouders wegzet als onrustzaaiers, die de school willen sluiten.

III. Standpunt van het bevoegd gezag

Het slepende conflict over de wijze waarop klager invulling geeft aan zijn rol binnen de MR heeft voor veel onrust gezorgd. Dit heeft geleid tot een opeenstapeling van procedures bij de geschillencommissie WMS. Door de op de school ontstane onrust heeft het bestuur zich genoodzaakt gezien een verstrekkende maatregel op te leggen, namelijk het opleggen van een schoolverbod aan klagers.

Nadat klagers hun kinderen hebben thuisgehouden heeft het bestuur het besluit tot verwijdering genomen.

Met betrekking tot het schoolverbod:

De directie heeft op 3 april 2019 een mail van een ouder ontvangen, waarin betrokkene zich beklagt over de bejegening door klagers op het schoolplein. Ook op 8 april 2019 heeft zich een incident voorgedaan. De bewuste ouder voelde zich door dit gedrag geïntimideerd, angstig en zelfs bedreigd en heeft ook aangifte gedaan bij de politie. Volgens de ouder zou de reden van het intimiderende gedrag zijn geweest dat zij doende was steun te vinden voor nieuwe MR-verkiezingen.

De directie heeft de IB-er gevraagd contact op te nemen met klagers om hun kant van het verhaal te horen. De IB-er heeft op 4 april 2019 contact opgenomen met klager om een afspraak te maken. Klager heeft de afspraak bevestigd en zou later aangeven of klaagster daar ook bij aanwezig zou zijn. Later werd de IB-er teruggebeld door klaagster. Zij gaf aan geen vertrouwen te hebben in het gesprek, zij wilde dat de externe vertrouwenspersoon hierbij aanwezig zou zijn. Klagers hebben hiermee hun kans op wederhoor voorbij laten gaan. Klagers hebben op 8 april 2019 een schoolverbod ontvangen. In de brief van 6 april is duidelijk aangegeven dat het schoolverbod gehandhaafd zou blijven tot er duidelijke afspraken gemaakt zouden zijn om de geschillen op te lossen. Klagers hebben geen enkele bereidheid getoond om tot afspraken te komen. Het schoolverbod betreft ook klaagster, nu zij een initiërende rol speelt bij een groep bezorgde moeders, die verhaal wilde halen. Het bestuur is van oordeel dat de gevolgen van het schoolverbod niet zodanig waren dat de maatregelen beëindigd of verzacht had moeten worden.

Met betrekking tot het verwijderingsbesluit:

De aanleiding voor de verwijdering is het thuishouden van de kinderen door klagers. Zij hebben gesteld dat zij door het opgelegde schoolverbod niet een van hun kinderen op het gewenste moment zijn medicatie konden toedienen. Klagers wilden hier echter niet met de school afspraken over maken en zelfs het voorstel van school dat de schoolarts contact zou opnemen met de behandelend arts werd geweigerd door klagers. Door de beslissing hun kinderen niet naar school te laten gaan, hebben zij hun kinderen betrokken bij het conflict met de school. Voor het bestuur werd hiermee een grens overschreden.

Klagers hebben aangegeven dat zij niet wilden dat hun kinderen van school gingen, omdat zij de strijd tegen het bestuur wilden voortzetten. Op de hoorzitting van 12 juni heeft klager duidelijk gemaakt dat hij zijn kinderen met ingang van het nieuwe schooljaar niet meer naar de huidige school wil laten gaan.

De school heeft gekozen niet de Leerplichtambtenaar in te schakelen, omdat hier sprake was van het ondergeschikt maken van de onderwijsbelangen aan het door klagers zichzelf gestelde doel, namelijk de strijd tegen het bestuur. Daarmee oversteeg de kwestie de verzuimproblematiek en ging het om de vraag of de school in deze situatie nog invulling kon geven aan haar pedagogisch-didactische verantwoordelijkheid jegens de kinderen van klagers. Het bestuur heeft de inhoudelijke en procedurele voorwaarden voor verwijdering in acht genomen, nu klagers een aankondiging van het voornemen tot verwijdering hebben gekregen, hiertegen hun zienswijze konden indienen en twee andere scholen bereid waren gevonden te kinderen te plaatsen. Het bezwaar van klagers tegen de verwijderingsbeslissing is door het bevoegd gezag op 1 oktober 2019 ongegrond verklaard.

Het bevoegd gezag is niet ingegaan op het voorstel van klager om een gezamenlijke verklaring uit te doen gaan. Het verzoek van klager betrof namelijk een rectificatie. Het bevoegd gezag is wel bereid een verklaring op te stellen dat met spijt wordt teruggekeken op de afgelopen periode. Dit kan wellicht een vervolg krijgen nadat de Commissie een advies heeft uitgebracht.

IV. Overwegingen van de Commissie

De Commissie stelt vast dat de klachtonderdelen met betrekking tot de WMS inmiddels zijn behandeld door de Geschillencommissie WMS. De Commissie zal daar geen eigen oordeel over vellen.

De vraag die aan de Commissie is voorgelegd, is of de bestuurder in redelijkheid tot het besluit heeft kunnen komen schoolverboden aan klagers op te leggen en de kinderen van klagers van de school te verwijderen. De Commissie merkt de bestuurder aan als verweerder, nu de bestreden besluiten door hem zijn genomen.

De Commissie realiseert zich bij de behandeling van de ingediende klachten dat hier een voorgeschiedenis meespeelt, waarin de Commissie slechts beperkt inzicht heeft verkregen, dit laat echter onverlet dat zij het volgende overweegt.

Met betrekking tot het schoolverbod:

De bestuurder heeft naar aanleiding van de melding van een ouder aan klager een schoolverbod opgelegd. Klager zou op het schoolplein intimiderend gedrag hebben vertoond naar die ouder en haar ook bedreigd hebben per e-mail.

De Commissie is van oordeel dat de schoolverboden opgelegd zijn zonder dat door het bevoegd gezag voldoende zorgvuldig is onderzocht wat precies de onderliggende feiten waren. Er heeft bovendien onvoldoende hoor en wederhoor plaatsgevonden.

De Commissie is van oordeel dat van een bestuurder verwacht mag worden dat hij probeert werkbare oplossingen te vinden wanneer zaken dreigen te ontsporen. Hiervan is de Commissie onvoldoende gebleken. Scherper gezegd, de Commissie heeft in deze kwestie de regie van de bestuurder volledig gemist. Niet alleen is er in de aanloop naar de schoolverboden onvoldoende contact met klagers gezocht, ook daarna is hiervan niet gebleken. De schoolverboden zouden namelijk gehandhaafd blijven tot er afspraken gemaakt waren met klagers. Ook voor dit laatste geldt dat niet gebleken is dat de bestuurder zich hiervoor heeft ingespannen.

Dat klager de betrokken ouder ook per e-mail zou hebben bedreigd, is de Commissie niet gebleken.

Met betrekking tot de positie van klaagster merkt de Commissie nog het volgende op. Afgezien van de onzorgvuldige voorbereiding van de maatregel, acht de Commissie het op inhoudelijke gronden ook kennelijk onredelijk dat aan haar een schoolverbod is opgelegd. Een enkel 'sisgeluid' rechtvaardigt niet een dergelijke maatregel. De Commissie heeft veeleer de indruk gekregen dat klaagster is afgerekend op het gedrag van haar echtgenoot. Dat laatste is niet aanvaardbaar. Dit klachtonderdeel is dus gegrond.

Met betrekking tot de verwijderingen:

De Commissie is van oordeel dat het inzetten van de verwijderingsprocedure een uiterste middel is.

Er is door het bevoegd gezag tot verwijdering van de kinderen besloten vanwege een vertrouwensbreuk met de ouders, waarbij de directe aanleiding is dat de kinderen door klagers thuisgehouden werden en hun schoolgang hierdoor werd belemmerd.

De Commissie overweegt allereerst dat het bevoegd gezag, vanwege een mogelijke schending van de Leerplichtwet, de gemeentelijke leerplichtambtenaar een meer prominente plek in deze situatie had moeten gunnen. Mogelijkerwijs had deze functionaris de gewraakte verwijderingen kunnen voorkomen. Voorts weegt de Commissie mee, dat de kinderen in kwestie zelf geen verwijt treft. Wel is het wonderlijk dat klagers beide kinderen hebben thuisgehouden, want slechts een van hen had te maken met medische behandelingen. Aan de andere kant valt niet in te zien, waarom niet het schoolverbod van klaagster had kunnen worden opgeheven, om het toedienen van medicatie mogelijk te maken.

De Commissie is voorts van oordeel dat de beslissing tot verwijdering onvoldoende zorgvuldig is voorbereid en overhaast is genomen. Het protocol schorsing en verwijdering is niet gevolgd. Klagers zijn niet gehoord door het bevoegd gezag voorafgaand aan het definitieve besluit. Hoewel de school in beginsel gerechtigd is om in geval van een vertrouwensbreuk met de ouders tot verwijdering van een leerling over te gaan, had aan klagers in redelijkheid eerst de gelegenheid geboden moeten worden om, ter vermijding van een verwijderingsprocedure, in overleg en met medewerking van het bevoegd gezag, te bespreken of met een minder verstrekkende maatregel hetzelfde resultaat kon worden bereikt (bijvoorbeeld door opheffing van het schoolverbod van klaagster).

De Commissie ziet hier met betrekking tot de communicatie tussen partijen het patroon terugkomen dat ook speelt bij de schoolverboden.

Klagers hebben het voornemen tot verwijdering d.d. 28 mei 2019 pas op 1 juni 2019 ontvangen, waardoor zij niet in de gelegenheid zijn geweest hun zienswijzen op 31 mei 2019 kenbaar te maken. Door het bevoegd gezag is een nieuwe afspraak gemaakt voor horen van de zienswijzen van klagers, te weten op 7 juni 2019. Klagers hebben hier op 6 juni 2019 schriftelijk op gereageerd en hebben het bevoegd gezag voorgesteld een andere afspraak te maken, waarbij een vertrouwenspersoon aanwezig zou kunnen zijn. Klagers hebben hierop geen reactie gekregen, waarna op 7 juni 2019 door hen het definitieve verwijderingsbesluit is ontvangen. Het door klagers ingediende bezwaar is op 1 oktober 2019 ongegrond verklaard. Door de bestuurder is ter zitting erkend dat de procedures weliswaar niet de schoonheidsprijs verdienen, maar dat vanwege het gedrag van klagers gehandeld moest worden om de schade aan de school te beperken. Ook hierbij stelt de Commissie zich op het standpunt dat het voor een bestuurder in een lastige situatie van belang is om de regie te blijven voeren en zich professioneel op te blijven stellen, ook wanneer privé-zaken gaan meespelen. Aan die voorwaarde is niet voldaan.

Dit klachtonderdeel is daarom ook gegrond.

V. Het oordeel van de Commissie

De Commissie verklaart de klachten gegrond.

VI. Advies aan het bevoegd gezag

Aangezien de betreffende kinderen inmiddels naar tevredenheid op een andere school functioneren en klagers geen terugplaatsing van hun kinderen naar de school wensen, ziet de Commissie geen aanleiding om aanvullend te adviseren.

Aldus gegeven op 2 oktober 2019 door mr H.C. Naves, voorzitter, alsmede door drs. K.B. Visser en drs. M. Hoogenkamp als lid in tegenwoordigheid van mr. H.M. Vos-van der Velden als secretaris.